

SZÜLŐI KÖR-KÉP

A D V E N T

TARTALOM

28. oldal
Gyűjtés Gyuri
bácsinak

9. oldal
Buchwald Magdolna
írása a "unatkozásról"

27. oldal
Könyvajló
1-8. évfolyam számára

6. oldal **Iskolai élet**
Felnőtt adventi spirál

13. oldal **Életmód**
Téli Waldorfos táplálkozás

19. oldal **Diákélet**
100 év magány, gimnáziumi előadás

1-4. oldal

PAPP ANDRÁS
ÍRÁSA AZ ADVENT ÜNNEPKÖRHÖZ

Papp András

MITŐL LESZ IGAZI EGY ÜNNEP

Egyszer Róbert Gida megkérdezte Micimackót, hogy mit szeret a legjobban a világon. A csekély értelmű, ám szívtejékát annál igazabbul használó medve lassan válaszolt. Hisz először persze a mézre gondolt, mert azt csakugyan jó enni, de mielőtt nekikezd az ember, olyan az a perc, hogy szinte jobb, mint mikor már eszi – csak nem voltak rá szavai, hogy ezt kifejezze.

Hosszú évek óta keresem, mitől lesz igazi egy ünnep. Ez az egyik sarokpont számomra, hogy van benne készülődés, várakozás. Mire is várakozok igazán? Hétköznapi persze villamosra, pénztárhoz jutásra, hogy abbahagyja, hogy elkezdje, tapsra, ihletre... De ünnepkor mi érkezik, mire várok? Mire készülődök Karácsonykor? Annyi emberi van a Karácsonyomban: ajándék, odafigyelés, főzés... Ám ezek sokszor kérdéseket hevítenek bennem: lehet-e emberekre koncentrálni figyelemmel készülődni Karácsonyra?

Olyan házban élünk, amelynek hosszú története van, és hozzá saját kincsei. Például jelentős könyvtára, benne sok-sok évfolyamnyi különféle magazinnal. Az Antropozófia folyóiratokat nagy szeretettel forgatom - Adventben a Karácsonyi számok vezércikkeit olvasgatom évek óta december elején, annyira megkapóak Lendvay Miklós akkori főszerkesztő gondolatai. Őt idézem alább pár bekezdés erejéig.

Az élet legbiztosabb pontját, a változást, és annak kitüntetett pontját, a fordulatot keresem sok szituációban az életben, mikor és hogyan tud ez létrejönni. Készülvén az Úr jövetelére – adventus Domini – nem is kereshetném a fordulópont varázslatát jobb helyen.

“A csillagot követik a három királyok, hogy odataláljanak Jézus születéséhez. A kozmikus törvényeket kutatják, ismerik meg éber, nappali tudattal, és ezzel a földi-kozmosztudással felvértezve jutnak el a bölcsőhöz. Útjukat saját bizonyosságuk, a megszerzett tudásuk vezeti, nem külső vezér, hanem a kozmoszt kutató értelmük az útjelző.

Álmat követnek a pásztorok, angyali sugallatot, sejtésük a nyom, amely a bölcsőhöz vezeti őket. Nem a saját bölcsességük, hanem egy külső hívás az, amelynek átadják magukat. Az ő erejük: az odaadás képessége, a bizalom, a hit. Nem az elme, hanem a szív ereje.

A három királyok hatalmas kísérettel, pompával indulnak útnak. Jézussal való találkozásuk fordulópont: megváltozva indulnak vissza, a hírverést, külső nyilvánosságot mellőzve, csendben. A pásztorok érkezése csendben történik.

Jézussal való találkozásuk után hirdetni kívánják az átélteket, és ami addig rejtett volt, világgá akarják kürtölni.

Az ő esetükben is fordulópont a találkozás.”

A Jézussal való találkozás a fordulat, az átváltozás, az új születésének lehetősége, s hiszem, hogy az ember-ember közötti horizontális beavatás, a sorstalálkozások általi szeretetáram képes bennünket előkészíteni erre a pillanatra.

Igen, lehet embereknek nyújtott szeretettel készülni, hogy ezzel a gyakorlattal –akár királyként, akár pásztorként– Jézus misztériuma felé is fordulhassunk.

Majd ő ad a vele való találkozásban nekünk is Igazi Fordulatot.

Erre biztassuk magunkat: előkészülni, várakozni jó!

A karácsonyi szeretet-születés pillanata eljön!

Örvendjünk!

FELNÖTT ADVENTI SPIRÁL

2022. DECEMBER 20.
19.00

HELYSZÍN:
RÉGI ÉPÜLET
KISEURITMIA TEREM
A FÖLDSZINTEN

Kedves Szülők, Tanárok!

Az utóbbi két évben hiányzott a programunkból, de visszatérünk a felnőtt adventi spirál megszervezéséhez.

Időpont: 2022. december 20. 19.00

Helyszín: régi épület kiseuritmia terem a földszinten

Mindenkit nagy-nagy szeretettel várunk.

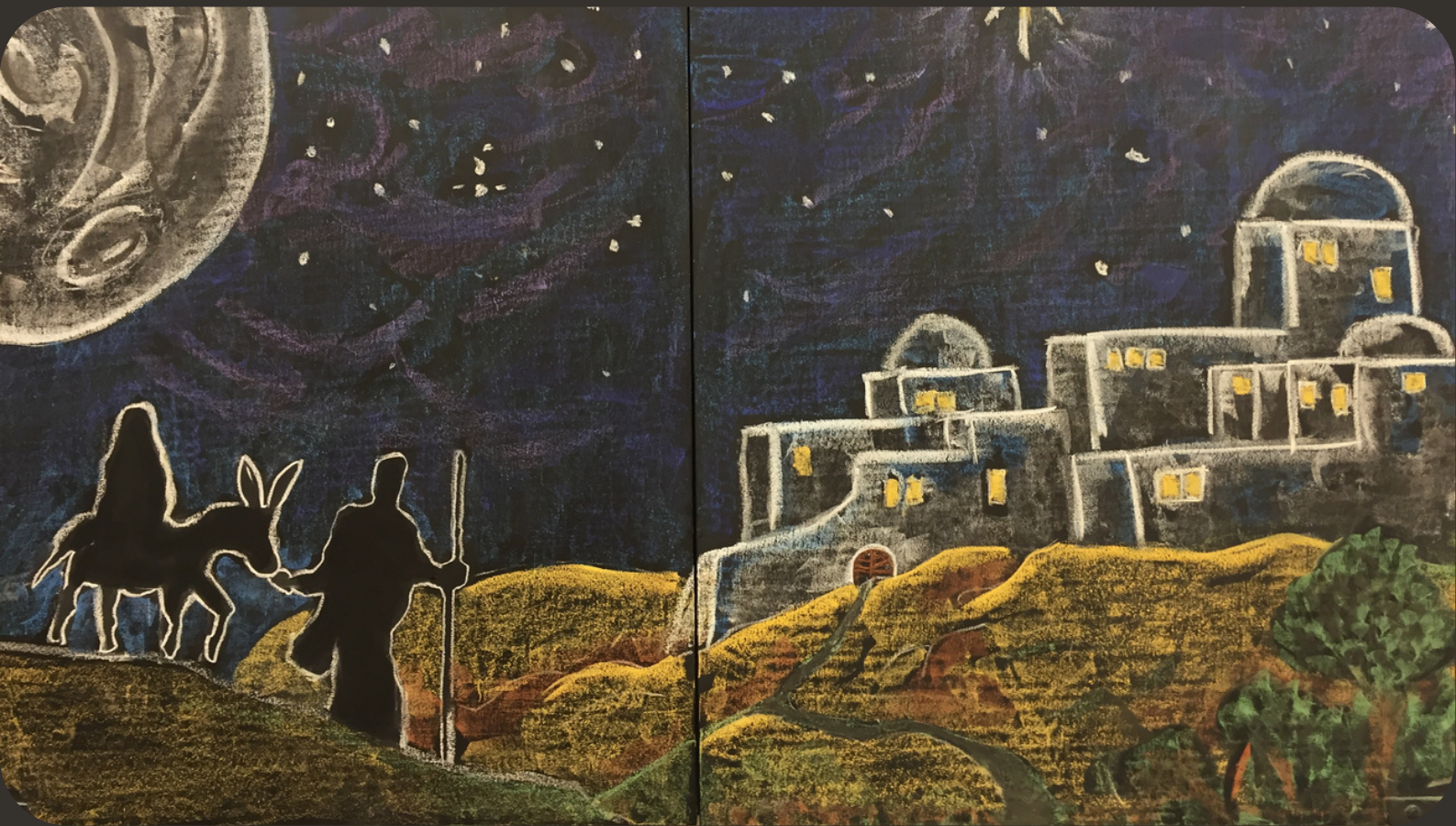
Kérlek, jelezd részvételi szándékodat:
gabriella.fogarassy.560@waldorf-obuda.hu

Létszám függvényében készülünk almákkal, ezért nagyon örülnénk, ha december 14-ig jeleznétek, ha szeretnétek jönni.

A szervezéssel kapcsolatos további részleteket a jelentkezőkkel egyeztetjük egy az érdeklődőkből álló listán.

Ha kérdésed van, írd!
Szép adventet mindenkinek!

Fogarassy Gabi (7a, 9jm)

BESZÉLJÜNK A SZABADSÁGRÓL

BUCHWALD MAGDOLNA ÍRÁSA

Unatkozunk!

Több, mint 30 éve vagyok pedagógus. A mögöttem lévő hosszú évek során sok dolog változott, mindig követni kellett az új idők új szeleit, de soha annyi, számomra újdonság nem volt ezekben az években, mint az elmúlt egy, két évben.

Kezdve az internet mindennaposá válásával, folytatva azzal, hogy a pandémia alatt mégjobban elhatalmasodott a gépeknek való kiszolgáltatottságunk, hisz csak ezen keresztül tudtunk érintkezni hónapokig a világgal.

És az a döbbenet, hogy pár száz kilométerre innen, lassan egy éve, háború van.

Történelmi idők ezek, és én is pont olyan kezdő vagyok ezekben a történetekben, mint pl. egy kamasz.

Mégis, mi az a vezérfonál, amire támaszkodni tudok?

Hiszen az információ már nem információ, a legnagyobb szenzáció már nem nagy ügy, mert holnap jön valami új.

A vezérfonál számomra a józan paraszti ész lett.

Amiről persze nehéz eldönteni, hogy józan-e? E mentén próbálom a gyerekeket szemlélni, tanácsokat adni a szüleiknek, folytatni a saját életemet.

És a józan paraszti ész az boldog szeretne lenni.

Ezek persze frázisok is lehetnének, de nem azok, ha egy családba helyezzük ezt a szót: boldogság. Mikor boldog egy kisgyerek, egy kamasz, egy szülő ugyanazon családban. Nincs is nehezebb annál, mint ennek a közhelynek megfelelni!

"A korlát kapaszkodó is."

Ma azt látom, hogy sok szülő egy dolgot tűz élelcélul, még hozzá azt, hogy megadjon mindent a gyermekének. És a világ rengeteg dolgot árul erre a célra. Játékok, szabadidős tevékenységek, sportolási lehetőségek. És megvesz, beirat, elmegy, elvisz. Szervez, fut, fárad, kimerül, és még a pénze is elfogy. Ezekről aztán ideges, túlhajszolt.

És akkor itt álljunk meg egy pillanatra! Vajon a szülő boldogsága fontos tényező-e? Álságos kérdés, mert ugye persze hogy az!

Én mindig úgy gondoltam, hogy a gyerek érkezik a családba. Az a jó, ha neki is alkalmazkodnia kell. Ha a szabályaink rá is vonatkoznak. Hogy kölcsönösen kell tekintettel lennünk egymásra. A korlát kapaszkodó is. Ha mindenben a gyerek dönt, ha ő szabja meg az életünk törvényeit, nem érez majd felnőttet maga mellett, hiszen egy felnőtt feladatait látja el gyerek fejjel. Ettől bizonytalan lesz és magányos. **Szorong, mert nem tud támaszkodni a felnőttre**, hisz ő került felnőtt szerepbe. Dönt, alakítja a mindennapokat, nincs tekintettel senkire. Mégegyszer mondom, azért, mert gyerek! Ezek nem az ő feladatai!

A bizonytalanság vezet aztán agresszióhoz, indulatkezelési nehézségekhez, szorongáshoz, hisztihez. Kinél miként csapódnak le a fenti dolgok.

Ami még nagy hiány, a rendszer.

A ma embere össze-vissza dolgozik, rengeteget utazik, áll dugókban, sorokban.

Nincs a családnak napirendje, minden ad hoc. És ha van, sokszor az se segít, mert sűrű, minden pillanatban történik valami.

Hol van a semmittevés, lusta olvasgatás, az unalmas hétvégék, mikor nincs semmi program? Amikor a gyerek kicsit lődörög, játszik, matat. És a felnőtt is. Amikor elmerengünk, álmodozunk, tervezgetünk? Amikor nem nyomkodunk billentyűt. Akár egész hétvégén.

Pedig ezek a pillanatok nagyon fontosak. Rudolf Steiner nagy jelentőséget tulajdonított annak a szónak, hogy jelenlét. Jelenlét az életünkben, a gyerekünk életében. A gyerek jelenléte a saját életében. Hogy legyen idő, hely, tér erre.

A gyerekek hullafáradtan jönnek hétfőn iskolába. Millió program, jaj, csak ne unatkozzunk! Millió kép, plakát, bolt, akció.

Mi az elsősökkel rendszeresen Almáskertbe járunk. Ez egy farm alapú gazdaság. Először mindenféle programokat terveztünk. De aztán megláttuk, hogy ha sarazhatnak, ott lehetnek a tyúkok körül, levelet szedhetnek a kecskéknél, bunkit építhetnek a fák között, tüzet rakhatnak, akkor nincs hiszti, agresszió, szorongás. Mindenki azt a tevékenységet választhatja, amihez kedve van. És ebből gyakran születik egy új játék. Épül az ész, a szív és a test. Józanul, parasztian. Vissza a természeteshez, az egyszerűhöz!

Legyünk jelen! Egyszerűen! Engedjük el, ami sok, hiába kínálja tálcán ez a század.

Egy másik fontos gondolata a Waldorf pedagógiának a szabadságra nevelés. És akkor inkább ne az unalom szót használjuk. Beszéljünk a szabadságról. Ennek egyik kézzel foghatóbb fajtájáról, a szabadidőről. Mennyi jut egy gyereknek? Mennyi jut egy felnőttnek? Mert a szülő is fontos! Hogy mennyire van "én" ideje? A szülők boldogsága a gyerekekre száll vissza.

Minden nap gondoljuk át azt is, mennyit játszhatott szabadon a gyerek?

Mert ha nincs lehetősége szabadon játszani, leszokik róla, nem tudja hogy kell és a szó rossz értelemben kezd el unatkozni, rombolni, nyafogni...

A pandémia sok dolgot elvett.

Elvett a gyerekek életéből kétszer fél év közösségi létet. Persze a kamaszokéból is. De talán a kisgyerekek voltak a legkiszolgáltatottabb helyzetben. És a félelmet, pánikot is pontosan érzékelték.

De rámutatott arra is, hogy élhetünk egyszerűbben. Kicsit több időnk lett. Nem utaztunk, vásároltunk, nem jártunk programokra.

És sok mindennel szembe tudtunk nézni. Legyen az jó vagy rossz. Volt szabad időnk! "Én"időnk.

Végül József Attila soraival zárnám. Ő néhány szóban összefoglalja mindazt, amiről én itt hosszan merengek. És persze túl pontos!

"

**Ahol a szabadság a rend,
mindig érzem a végtelent."**

Köszönöm, ha elolvastátok!

Buchwald Magdolna 1.b osztály tanítója

ADVENTI ÉS ÜNNEPI ÉTELEK

CSONKA LILLA
ÍRÁSA

A december a várakozás, készülődés, karácsonyi hangolódás időszaka, amit – bármilyen bensőségesen és melegillatúan hangzik is – kivitelezni nem mindig olyan könnyű.

Nagyon sok feladatot vállalunk el, a mi iskolánkban szerencsére nagyon sok közös program színesíti ezt az időszakot, a közös reggeli éneklésektől Szent Miklóson át az adventi spirálig.

Minden évben megfogadom, hogy nem vállalom el mindent, csak ami kényelmesen belefér, és persze ez egyik évben sem sikerül, de azért igyekszem mégis a főbb lelki vonulatára koncentrálni az ünnepi időszaknak és nem a teendők listájában elveszni.

Az étkezésünk összeállításában sem könnyíti meg a helyzetünket a boltokban észlelhető november közepe óta tartó édességdömping, és az az érezhető kényszer, hogy vásároljunk, vásároljunk, vásároljunk...

Akinek pedig fontos, hogy ebben az időszakban is tápláló, évszaknak megfelelő, melengető ételleket tegyen az asztalra, még inkább törheti a fejét, hogy mindez még ünnepi is legyen.

Szerencsére nagyon sok olyan alapanyag kapható még a nehéz gazdasági helyzet ellenére is tartható áron, amely megfelel ezeknek a kritériumoknak, pl a hüvelyesek (vörösbab, fekete bab, fehér bab, vöröslencse, hagyományos zöld vagy barna lencse, csicseriborsó).

Ezek az élelmiszerek száraz állapotban jól eltarthatóak, és fajlagos áruk meglehetősen alacsony, tápértékük viszont nagyon magas, rost- fehérje tartalmuk is kiemelkedő a növényi alapanyagokhoz képest

A hüvelyeseket mindig áztassuk be a felhasználásuk előtt egy éjszakára (de minimum 2-3 órára) és jó alaposan mossuk át. Ez egyrészt lerövidíti a főzési idejét, ezáltal energiahatékonyabbá teszi a főzést, másrészt az emésztésükben és a felszívódásukban is nagyon sokat segít.

Téli klasszikusnak számító lencsefőzeléket, levest, babos egytálételeket, fekete babos brownie-t, vöröslencse dhalt mindenképpen készítsünk gyakran, akár vacsorára, hogy mindenki, aki az asztalhoz ül, átjárja a meleg, fűszeres íz és az összetartozás érzése.

Ez az időszak a melengető, laktató levesek, egytálételek ideje – nem csak ebédkor, vacsoraidőben is van létjogosultsága, sőt, akár reggelire is meg lehet melegíteni a tegnapi levest, akinek van hozzá gusztusa.

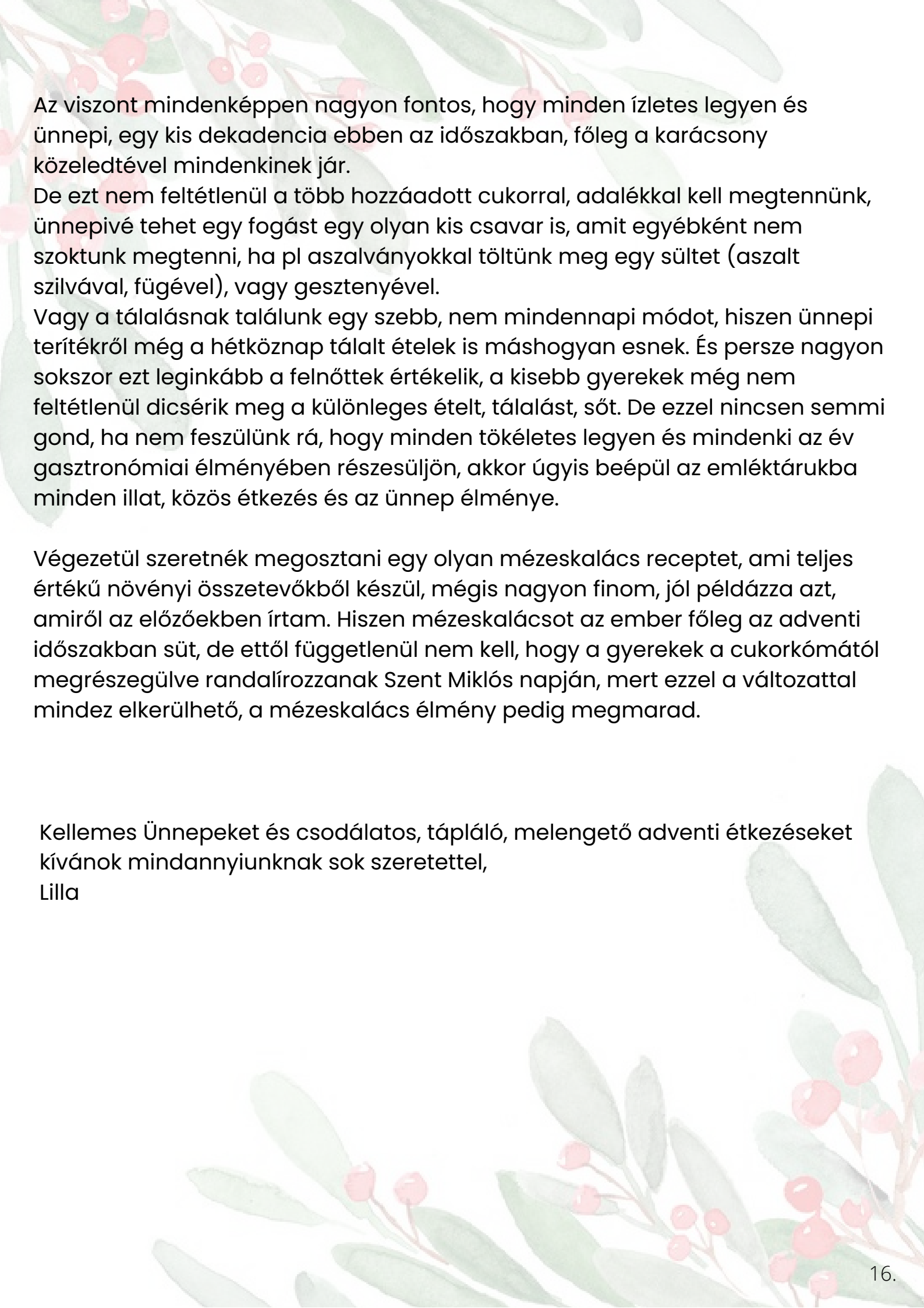
A keresztesvirágzatúakról (fejes- és kelkáposzta, kelbimbó, brokkoli, karfiol, retek, torma) ugyanezek a jó tulajdonságok elmondhatóak: olcsók, télen van a szezonjuk és nagyon sokféleképpen felhasználhatók.

A káposzta saláta, téli vitamin saláta, savanyú káposzta, és fermentált változata, kimchiként például klasszikus téli savanyúság, aminek nagyon jó egészségi hatásai vannak, főleg a bélflóra- és az emésztő rendszer állapotára nézve, és fillérekből lehet készíteni egy jó nagy adagot. De a rakott káposzta, székelykáposzta, rakott kel, karfiolkrémleves mind olyan ételek, amikre nagyon szükségünk van a tél folyamán.

A keresztesvirágzatúak előkészítésére érdemes nagyon odafigyelni, főleg azoknak, akik nehezen emésztik ezeket a nagyon hasznos növényeket: felhasználás előtt érdemes felvágni, előkészíteni a zöldségeket és 40-45 percig hagyni őket a konyhapulton, mert így elillan belőlük az az összetevő, amely a kellemetlen panaszokért felelős.

Tipikus téli, adventi ételek készíthetők az olajos magvak, diófélék felhasználásával is, amelyek a hasznos zsírtartalmukkal, omega-3,6, A vitamin, E Vitamin tartalmukkal tűnnek ki a szezonális alapanyagok sorából: a diófélék, mák, mandula klasszikusan megtalálhatóak a karácsonyi ételek jelentős részében és valóban nagyon tápláló, értékes élelmek. Gondoljunk csak a bejgli- kínálatra, mogyorós linzerre, diós kosárcákra vagy a mákos gubára.

Persze ezek az ételek a klasszikus elkészítési módjukban nem mindig a legegészségesebbek: a hagyományos magyar konyha sok zsiradékot, finomított cukrot, lisztet használ a főzésnél, de gyakran már egy-két kisebb változtatással is sokat tehetünk, hogy könnyebben emészthető, rostgazdagabb és cukrokban szegényebb alternatívát kínálhassunk a családnak, azonos élvezeti érték mellett. És persze néha ez is belefér, főleg az ünnepi időszakban.

Az viszont mindenképpen nagyon fontos, hogy minden ízletes legyen és ünnepi, egy kis dekadencia ebben az időszakban, főleg a karácsony közeledtével mindenkinek jár.

De ezt nem feltétlenül a több hozzáadott cukorral, adalékkal kell megtennünk, ünnepivé tehet egy fogást egy olyan kis csavar is, amit egyébként nem szoktunk megtenni, ha pl aszalványokkal töltünk meg egy sültet (aszalt szilvával, fügével), vagy gesztenyével.

Vagy a tálalásnak találunk egy szebb, nem mindennapi módot, hiszen ünnepi teritékről még a hétköznap tálalt ételek is máshogyan esnek. És persze nagyon sokszor ezt leginkább a felnőttek értékelik, a kisebb gyerekek még nem feltétlenül dicsérik meg a különleges ételt, tálalást, sőt. De ezzel nincsen semmi gond, ha nem feszülünk rá, hogy minden tökéletes legyen és mindenki az év gasztronómiai élményében részesüljön, akkor úgyis beépül az emléktárunkba minden illat, közös étkezés és az ünnep élménye.

Végezetül szeretnék megosztani egy olyan mézeskalács receptet, ami teljes értékű növényi összetevőkből készül, mégis nagyon finom, jól példázza azt, amiről az előzőekben írtam. Hiszen mézeskalácsot az ember főleg az adventi időszakban süt, de ettől függetlenül nem kell, hogy a gyerekek a cukorkómától megrészegülve randalírozzanak Szent Miklós napján, mert ezzel a változattal mindez elkerülhető, a mézeskalács élmény pedig megmarad.

Kellemes Ünnepeket és csodálatos, tápláló, melengető adventi étkezéseket kívánok mindannyiunknak sok szeretettel,
Lilla

Mézeskalács recept

HOZZÁVALÓK

- 200g hajdinaliszt (lehet másféle liszt is)
- 100g zabpehelyliszt
- 30g lenmag, darálva
- 1 kk. mézeskalács fűszer
- ½ kk. szódabikarbóna
- 3 ek. (90g) magvaj (mandulavaj vagy kesuvaj a legjobb, de földimogyoró vajjal is működik)
- 150g növényi tej (kókuszos zabtejet használtam)
- 150g datolyaszirup (Rapunzel teljes értékű, vagy csak simán datolya beáztatva, hogy puha legyen és turmixolva)

ELKÉSZÍTÉS

1. Egy nagyobb tálban keverd össze a liszteket, a darált lenmagot, a fűszereket és a szódabikarbónát.
2. A közepébe készíts egy kis krátert, és tedd bele a magvaját, növényi tejet, datolya szirupot.
3. Gyúrd össze alaposan és egy órát pihentesd a konyhapulton.
4. A sütőt melegítsd elő alul-felül sütéssel 180 fokra.
5. Vékonyan lisztezett felületen nyújtsd fél centi vastagra, és szaggasd.
6. Süsd 8 percig, majd hagyd kihűlni.
7. Tárolhatod zárt dobozban, és puha marad, vagy szabad levegőn hagyhatod, és akkor pár nap alatt keményebb lesz (dísznek szerencsésebb).

TIZENKETTEDIKESÉK ELŐADÁSA

EGY HÓNAP MACONDÓBAN

Schwarcz Lili

A tizenkettedik osztály éves színdarabja a 100 év magány című Gabriel García Márquez írótól származó regényre alapul.

A tizenévesek remekül és kreatívan hozták színpadra a történetet. A jeleneteket kiválóan jelenítették meg olyannyira, hogy akinek zavaros volt a regény itt biztos vagyok benne, hogy kitisztul minden kép, minden kapcsolat. Díszletként behozták az ősz hangulatát száraz levelekkel háttérben függönyök amik olykor olykor jól jöttek jeleneteknél.

A felkészülési folyamatot október elején kezdtük, mégpedig egy drámatábor keretein belül. Az osztályunk Verőcére utazott, a Csattogó Völgye, melyet nevéhez híven ősze boruló hegyek vesznek körül.

A vonatállomástól húsz perc erdei sétával tudtuk csak megközelíteni a helyet, de azt kell mondjam, hogy megérte végighúzni a bőröndöket a sárban az ösvényen: a Csattogó Völgyben végtelen csend ölelt körül minket, reggelente pedig különösen nyugtató volt a természet illatának és a hegyek mögött felkelő nap látványának kombinációja – nekem legalábbis mindenképp.

Reggeli után kezdtünk próbálni, hol a kinti színpadon, hol pedig bent az ebédlőben. Különböző beszéd- és mozgásos gyakorlatokat csináltunk, néhány gyakorlatot én is le tudtam vezetni az osztálynak.

A drámagyakorlatok mellett sokat foglalkoztunk még magával a darabbal, illetve a Száz év magány történetével is. Beszélgettünk a szereplőkről, a köztük lévő kapcsolatáról, emellett pedig ötleteltünk a jelmezeket és díszleteket illetően.

A drámatábor utolsó estéjén került sor a szereposztás megalkotására: mi tükön ülve vártunk, míg Ági, Enikő és Petra segítségével összeállította a D és Zs szereposztásokat, melyek a főszereplő Buendíákat alakító fiúkról lettek elnevezve. Így tudtam meg, hogy a D szereposztás Úrsulája leszek.

A táborból hazaérkezve már bele is kezdtünk a jelenetekbe. Az első felvonás 45 jelenetből áll, ezeken haladtunk végig, sorban egymás után. Nekem az első feladatom a bevezető monológ megtanulása volt. Másfél óra alatt sikerült megtanulnunk a teljes monológot Jankával, aki a másik szereposztásban alakította Úrsulát.

Ezalatt rakták össze a többiek az első jelenet többi részét.

A továbbiakban a két szereposztással együtt próbáltunk, felváltva lépett színpadra hol az egyik, hol a másik szereposztás csapata. Akkor volt csak nehézség, mikor betegségek, hiányzások miatt be kellett ugranunk egymás helyére.

Volt két nap, amikor nekem is ki kellett segítenem a Zs szereposztást ez pedig – bármennyire is szeretek játszani – kétszer olyan fárasztó tudott lenni, mint a többi próba. Az első néhány nap alatt pedig nem is volt olyan jelenet, amiben mi, Úrsulák és Buendíák ne szerepeltünk volna.

Ám annak ellenére, hogy valóban fárasztó volt, én borzasztóan élveztem az egészet, a közös ötletelést, kísérletezést, a közös munkát Ágival és a többiekkel, na meg a szerep kihívásait is.

Az első teljes próbahetet követően mindenki igyekezett a lehető legjobban kipihenni magát, mert sokan – hozzám hasonlóan – mozdulni sem tudtak a pénteki nap végére. Sokan le is betegedtek, így a második próbahétnek ezzel a nehézséggel kellett nekimennünk. Kezdetnek végigmentünk az első felvonáson egyben, már kellékekkel, amennyire lehetett. Ez rengeteg hibánkra, nehézségünkre világított rá, ám hatalmas löketet is adott: hiszen készen voltunk az első felvonással! Ezzel a lendülettel vágunk hát neki a második hétnek, melynek programja a második felvonás megrendezése volt. Itt nem teljesen sorban haladtunk már, és ez sokunkat meg is kavart, sőt, erőnk és lelkesedésünk is fogyott. Nem is jutottunk a felvonás végére, ráadásul a kellékek közül is jó néhánynak hiányán voltunk még.

Így kezdtük meg a harmadik próbahetet, sokan – Ágit is beleértve – azzal a félelemmel, hogy nem leszünk készen.

A főpróba héten jártunk, és nem voltak még meg az összes kellékünk, sőt, az összes jelenetünk sem.

Hétfőn kellett tehát megcsinálnunk az utolsó jeleneteket, valamint a dalokat is gyakorolnunk kellett, mert nem voltak még színpadképes állapotban. Délután a Zs szereposztásé lett a színpad, immár fent, díszlettel együtt. Végigmentünk a második felvonás egészén, még megállásokkal. Kijavítottuk azokat a helyeket, ahol nem volt biztos egy jelenet, ahol még szükség volt néhány plusz instrukcióra, vagy azt, ahol nem volt biztos az átállás két jelenet között. Hosszú és keserves folyamat volt, de eljutottunk az utolsó jelenetig, és addig is, hogy a Zs szereposztás végig tudja csinálni az egész második felvonást megállítással nélkül. Az egyetlen probléma az volt, hogy a D szereposztásra már egyáltalán nem maradt idő. Végül az osztály bevállalta, hogy bentmaradunk egy órával tovább, és – ugyan nem szöszölve de – végigcsináljuk a D szereposztással is a második felvonást.

Kedden került sor az első felvonás próbáira, valamint egy újabb énekpróbára Julival. Ismét a Zs szereposztással kezdtünk, kijavítottuk a nehézségeket, megnéztük a kérdéses átállásokat. Ez sokkal hosszabb művelet lett, mint a hétfői, és nem csak azért, mert az első felvonás hosszabb volt néhány jelenettel. Az első próbahét régnek bizonyult ahhoz, hogy mindent pontosan felidézzünk. Ezért is történhetett, hogy az első felvonás megállás nélküli végigcsinálására csak délután maradt idő. Ez azonban azt jelentette, hogy a D szereposztás kedden egyáltalán nem kapott időt a díszletben próbálni. Rám ekkor jött leginkább pánik, hiszen mi nyitottuk az előadások sorát! Talán ekkor még Ági sem volt biztos abban, hogy időben összeáll a darab, hogy talán rajtam kívül más osztálytársaimnak is voltak kételyei.

ÍA szerdai próbanapot azonban teljes egészében megkaptuk mi, a D szereposztás. Az énekpróba mellett egyedül az volt menetrend, hogy mind az első, mind a második felvonást végigvegyük, megállásokkal. Kitisztáztuk az összes kérdéses részt, és kezdtük megszokni a színpad terét, a díszletet. Nekünk annyi előnyünk volt a másik szereposztással szemben, hogy végignézhattük, ahogy ők megszenvednek a nehéz részekkel, mi is feljegyeztük a nekik adott instrukciókat, láttuk, ki, mikor, hova megy, hova áll. Így valamivel gyorsabban is haladtunk már, mint ők, és kezdtek összeállni a dalok és csoportos jelenetek is. Ezen a ponton én is megnyugodtam kicsit. Estére pedig tesztközönségünk is lett: az egész napos szöszölés után egyben végigjátszottuk az első és a második felvonást is, a Pesthidegkúti Waldorf drámatanára és drámafaktosai előtt. Borzasztóan féltünk tőlük, szerintem mindannyian, Utólag azonban bebizonyosodott, hogy erre semmi okunk nem volt. Nagyon szép véleményeket mondtak a diákok és tanáruk is, több építő kritikát és, és nagyon megdicsérték mindannyiunkat. Ezzel az érzéssel mehettünk hát haza szerda késő este, lélekben készülve a másnapi premierre.

Csütörtökön már délelőtt az iskolában voltunk, hogy még csinálhassunk egy főpróbát. A napot ének próbával és egy-egy jelenet részpróbájával kezdtük, hogy minden megfelelően a helyére kerüljön. Ezután következett a főpróba: jelmezekkel, kellékekkel, minden egyes részlettel végigcsináltuk a darabot. Este pedig következett a premier. Elmondhatatlanul izgultunk, azt hiszem mindannyian. Főleg mikor a közönség elkezdett gyülekezni odakint. Mi a színpad mögött gyülekeztünk, még utoljára ellenőriztük, hogy minden kellék megvan-e, a helyén van-e, közben pedig egymást próbáltuk bátorítani. Aztán az óra mutatója túlkattant a hetesen, a közönség elhelyezkedett és Ági a színpadra lépett, hogy felvezesse az első előadást. Én már a takarás szélén álltam, seprűvel a kezemben, megpróbálva nyugalmat erőltetni magamra. Akkor Ági lesétált a színpadról, a lámpákat lekapcsoltak, én pedig lassan a színpad közepére sétáltam, és ezzel elkezdődött az első előadásunk. A közönség jó hatással volt az osztályra. Mindenki még nagyobb energiát tett a szerepbe, mint addig a próbákon, hangosabban és tisztábban beszélt, jobban ott volt fejben. Aztán egyik pillanatról a másikra már a végére is értünk, és csak a dicséretet kellett fogadni.

A pénteki menetrend teljes egészében megegyezett a csütörtökivel - pusztán a szerepek cserélődtek fel. Énekpróba és részpróbák vezették fel a napot, hogy aztán a Zs szereposztással is belekezdjünk a főpróbába. Ők neheztelt helyzetben voltak azonban, hiszen utoljára kedden voltak színpadon. A főpróba is ment, elfelejtett szövegek, zavarodott átállások és kikökönt pillanatok szőtték át az egészet, ezzel hatalmas elkeseredést szülve a Zs szereposztás tagjaiban. Ám azt mondják, hogy egy rossz főpróbát egy jó előadás követ, és ez teljes mértékben így is történt.

Amint a közönség kényelembe helyezte magát, Ági elhagyta a színpadot felvezető beszéde után, az osztályunk mindenestül Macondo falujába került, és szinte hibátlanul csináltuk végig az egész előadást.

Az előző napi effektus ismét megjelent, és a legapróbb részletekig pontos és szép játékokat láttunk az osztály tagjaitól, olyan szépen beszélt mindenki, mint a próbákon azelőtt soha. A Zs szereposztás is remekelt hát, és talán már kevésbé féltek másnap, mikor a szombati napon ők kezdték a sort.

Szombat délelőtt főpróba helyett már a harmadik előadásunk kezdődött, a Zs szereposztással, az iskola előtt. A terem teljesen megtelt a diákokkal, és néhány rokonnal, ismerőssel.

Ezen a ponton azonban már volt rutinunk az előadások terén, és izgultunk ugyan, ahogy feltételezem a főszereplők is, de kérdés nélkül végigcsináltuk az előadást és hatalmas sikert arattunk. A délelőtti sikerek után már csak az esti darabtemetés volt hátra. Néhány óra szünetünk volt csupán, hogy gyors bebeszélés és beéneklés, beöltözés és rákészülés után ismét, immár utoljára színpadra lépjünk. Teltház előtt játszottuk végig az előadást. Mindenestül beleengedtük magunkat, és túllendültünk az olyan hibákon is, minthogy nem indult el a zene egy ponton, vagy, hogy az utolsó jelenetünkbe beleszólt a füstjelző. Egyikkel sem törődtünk, mentünk tovább, és megérte, mert olyan hatalmas taps lett a jutalmunk, hogy elnyomta a füstjelző hangját. Csak az szakította félbe, hogy beleszóltam a mikrofonba, mikor megköszöntük tanárainknak a segítséget és a türelmet hozzánk.

Ezzel pedig már majdnem le is zártuk a színdarab folyamatát. Csupán az volt hátra, hogy leszedjük a díszletet, helyére rakjuk a kellékeket, kitakarítsuk az euritmia termet. Borzasztó furcsa érzés volt, ahogy egyik pillanatról a másikra a terem színházból ismét az euritmia órák helyszínévé változott. A darab azonban azóta sem tűnt el a mindennapjainkból, mert ha mi éppen nem, tanáraink idéznek belőle, Buendía hajózási térképe pedig kikerült a teremben a falra.

A regény alapján a szöveggönyvet Schwajda György készítette, a darabot Hegedűs Ágnes rendezte.

A plakát Kokas Anna munkája.

Az előadásról készült fotókat az iskola facebook oldalán tudjátok megnézni:

LINK:

<https://www.facebook.com/obudai.waldorf.iskola/posts/pfbid033maYYUitHUVTjuhXFikZluxKgNcMRGBV55agesmATV4QvkrftxUKhAksF56dtxfbl>

Könyvajánló

Az ünnepek közeledtével szerettünk volna összeállítani nektek évfolyamonként egy könyvajánlót. Ebből a listából tudtok magatoknak, ismerősöknek ajándékkötleteket válogatni, valamint bepillantást nyerhettek, hogy a későbbiekben milyen olvasmányok várhatók.

Ahogy minden gyerek, úgy minden osztály is más, ezért nincs egy örökké érvényes könyvajánló-lista, valamint egy lista természetesen nem pótolja a személyes beszélgetést a tanítókkal.

A kisebbeknél fontos különválasztani, hogy mit mesél a szülő, és mit adunk az éppen olvasni tanuló gyerek kezébe. Az sem mindegy, hogy az első félévben vagy az év vége felé kerül egy könyv a gyerekek kezébe, sőt, az is előfordulhat, hogy valamit a tanító szeretne először olvasni. Ezek miatt is elkerülhetetlen a személyes kommunikáció.

Köszönjük az összes tanítónak a munkáját, az észrevételeket és javításokat a könyvajánló kapcsán.

Olvassátok, forgassátok szeretettel!

[1. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[2. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[3. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[4. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[5. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[6. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[7. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

[8. ÉVFOLYAM KÖNYVAJÁNLÓ](#)

Gyűjtés Lányi Gyurinak

Mint a legtöbben hallottatok már róla, Lányi Gyuri zene és hangszer tanárunk szeptember elején sikeres csípőprotézis műtéten esett át. Mivel a műtétet magának kellett fizetnie, többen úgy döntöttünk, hogy hozzájárulunk a tetemes költségekhez.

A 2022. november 26-án megtartott Fonón gyűjtöttünk több helyen, a táncházban, az adventi koszorú kötésen, és több osztály is felajánlott adományt, így összesen 178.000 Ft gyűlt össze.

Köszönjük mindenkinek, aki adományozott!

Ha még megteheted, várjuk a további adományokat Becze Attila (másodikos, ötödikes szülőtárs és maga is magoncos zenész) számlaszámán.

NÉV: **Becze Attila**, Unicredit Bank

SZÁMLASZÁM: **10918001-00000075-50610000**

A KÖZLEMÉNYBE AZ ÁTLÁTHATÓSÁG MIATT ÍRJÁTOK BE: **Gyuri**

Jelen kell lennünk

önmagunkban,

Hogy észre tudjuk venni

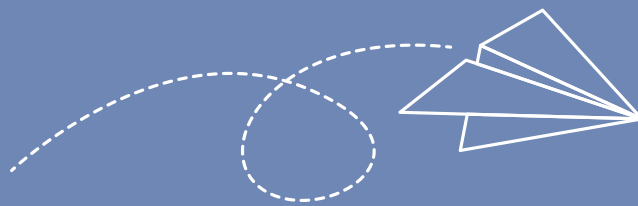
a másikat,

Ezáltal képessé váljunk

arra, hogy a másik által

változzunk.

Milyen témáról olvasnál szívesen az iskolaújságban?

Írd meg nekünk:

<https://forms.gle/tHhWLXGUGGCmJzkSu7>

Köszönjük mindeknek a segítséget, hogy létrejöhett az iskolaújság.
Köszönjük Szabó Katának, Kucsera Katinak és Dévényi Péternek a csodálatos táblarajzokat és Filcsik Lászlónak a segítséget!